

[Bernhard Baunsgaard]

Må jeg sige om det lovforslag, vi behandler her, at det skal sammenlignes med lovforslag nr. L 178 med hensyn til udskrivningsprocent, personfradrag og skalagrænser. Jeg gør opmærksom på, som SF antydede, at der i forhold til det oprindelige udspil fra regeringens side den 14. marts er sket det, at man praktisk taget har fastholdt det almindelige personfradrag, der jo skulle være 16.100 kr., men som af regeringen var foreslået fastsat til 15.500 kr.; det er nu i forliget blevet til 16.000 kr., altså praktisk taget fastholdt.

Proportionalstrækket er det ikke lykkedes at fastholde. Grænsen burde have været 89.200 kr. og bliver 87.200 kr. Der er sket en klar forringelse. Men alt i alt finder jeg, at det, der er sket omkring forhøjelsen af personfradraget i dette lovforslag, er så væsentligt, at jeg skal anbefale, at man stemmer for det.

Så vil jeg gerne kommentere det, der i øvrigt er sagt heroppefra fra venstres og fra konservativ side. Vi er nødt til her at understrege, at venstres politik klart har været, ikke mindst gennem den indsats, der skete under hr. Anders Andersen, at skattetrykket skal flyttes nedad. Det er de almindelige indtægter, der skal betale mere, og de store indtægter, der skal betale mindre. Det kan ikke hjælpe noget, at man ryster på hovedet, især ikke, hvis man ikke har været medlem af tinget i den tid, vi diskuterede det, men ellers vil jeg bede om, at man slår op og studerer det svar, som hr. Anders Andersen gav mig. Han oplyste, at gennem de ændringer, som venstre og socialdemokraterne gennemførte under hr. Anders Andersens ledelse, skete der en forøgelse af skattetrykket for indkomster under 200.000 kr. og en lettelse for indkomster over 200.000 kr., hvis man ville fastholde provenuet.

Jeg vil gerne trække et enkelt tal frem i fortsættelse af det, den konservative ordfører sagde om, at de i den øvre ende af skalaen kommer til at mærke denne ændring, og at det var meningen. Når der skal opkræves så store skatter, må de store indtægter betale, og det kommer vel frem, når jeg nævner, at i det forslag, som oprindeligt var fremsat fra regeringens side, havde der været en skattelettelse for en indkomst på 300.000 kr. på 1.300 kr. på et enkelt personfradrag. Denne nedsættelse er formindsket til knap 400 kr. Til gengæld er der sket en lettelse for de helt

små indkomster. Det er en linje, som jeg finder så værdifuld, at jeg gerne vil anbefale den på den radikale folketingsgruppes vegne.

Bollmann (CD):

CD ønsker naturligvis lige så lidt som alle andre, at skatterne fortsat skal stige, men når der nu skal ske en opslugning af midler, kan det vel ikke undgås, at også de personlige skatter må holde for. Så kan man naturligvis foretage stramninger på forskellig måde, men alt i alt finder vi, at forslagens virkninger er nogenlunde rimeligt fordelt, og i forhold til det oprindelige lovforslag, som der har været talt om flere gange, er der i hvert fald sket en reduktion af provenuet på ca. ½ mia kr. Som man vil vide, er det en del af forliget, og derfor kan jeg på CDs vegne love en positiv udvalgsbehandling.

Waldorff (VS):

Ja, der er jo visse lejligheder, hvor CDerne ikke har så meget at skulle have sagt. Det var nu ellers nok en af de sager, som man tidligere ville have brugt lidt længere taletid på.

Det er jo en trist historie med dette personfradrag. Der var engang, det var så godt, hvor man regulerede det årligt efter udviklingen i timelønsindeksen. Men så blev det først ødelagt af SV-regeringen i 1978, hvor man gik over til at regulere efter reguleringspristallet, og sidste år fjernede SF og det radikale venstre minus hr. Bernhard Baunsgaard, så vidt jeg husker, det tillæg på 500 kr. til personfradraget, som ellers har været en velerhvervet rettighed. Oprindeligt, dvs. før hr. Rahbæk Møllers indlæg, ville jeg have spurgt SF, hvordan det gik med den ændring af skattesystemet, som man samtidig havde aftalt med socialdemokratiet at man nu ville starte op, men jeg kan forstå, at det er at træde på en ligtorn, så det skal man nok ikke gøre. Så kan jeg da i stedet for spørge, om SF har tænkt sig at drage nogle konklusioner af det i retning af, at man ikke skal indgå i forligsaftaler med socialdemokratiet, hvor man accepterer forringelser til fordel for mere eller mindre uforpligtende løfter på andre områder. Det kunne jeg da godt tænke mig et svar på.

Så kommer vi til 1980, hvor socialdemokratiet sammen med kludetæppepartierne laver endnu en dårlig ting på dette område. Jeg er godt klar over, at regeringen oprinde-